

Že z každého numera,
musí sedlák dat syna.

Sedláček se zastaral,
Sedna za stul zaplakal.

Koho já na vojnu dám,
Žádného syna nemám.

Mám já jenom tři cery
Dyby bojovat chtěly.

Zavolal tu nejstarší,
Keró neměl nejradší.

Pod ceruško, pod domu
Ty musíš jit na vojnu.

Já tatičku nepudu,
Já bojovat nebudu.

Zavolal tu nejmladší
Tu, keró měl nejradší.

Pod ceruško, pod domu,
Ty musíš jit na vojnu.

Já tatičku, já pudu,
Já bojovati budu.

Dyž jí šaty svlíkali,
Všecky panny plakaly.

Dyž na koně sedala,
Celá přízeň plakala.

Dyž do vojny přijela,
Tři sta Turků zajala.

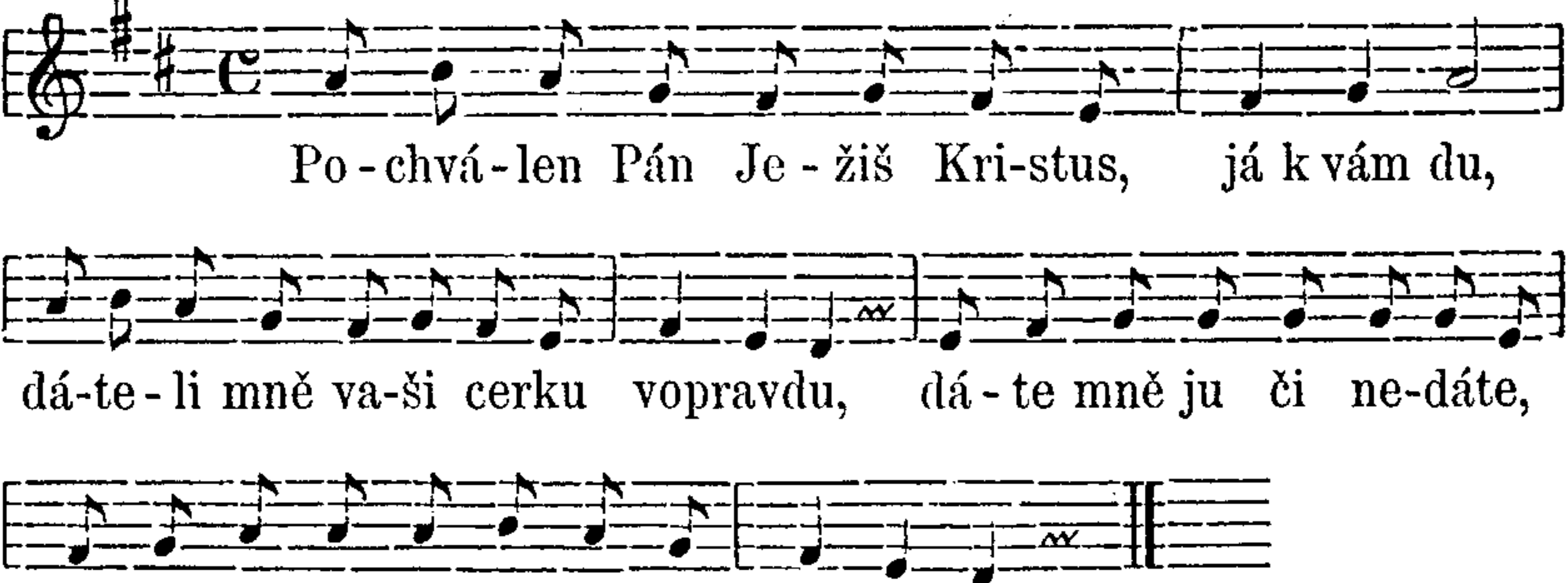
Podívil se císař pán,
Je-li toto hulán sám.

A je-li to hulánka,
Bude moje galánka.

B) Svatební.

Když přijde ženich s hostmi a družbami pro nevěstu, naleznou dvéře uzavřeny.

Počnou tudíž zpívati tuto píseň:

293. 

Po - chvá - len Pán Je - žiš Kri - stus, já k vám du,
dá - te - li mně va - ši cerku vopravdu, dá - te mně ju či ne - dáte,
ne - bo ze mě blázna má - te vo - pravdu.

Dvéře se jim neotevrou, až třikráte píseň byli zazpívali. Někde, jako v Babicích po prvním zazpívání, vyjde jedna žena, nesouc mísu hrachu. Vysype hrách před hostmi řkouc: „Haž ten hrách posbíráte, teprv nevěsto dostanete;“ a opět zavře dvéře, načež zpívá se píseň dvakráte ještě, a ženich a hosté se do příbytku nevěstina vpustí.